

Рис. 7.20. Каменно индийско изображение на Шива Лингамурти. Фалическият образ на индийския бог Шива-Рудра. От [533], т. I, с. 222.

ни с илюстрации на вакханалии, танци в типично „античен стил“. Винетките на главите са обвити с чепки грозде, по някои от тях се катерят малки ангелчета, неразличими, кой знае защо, от „античните“ амури, смятани днес за „много, много древни“ и т.н. Ние лично сме разглеждали такива библии, има ги в музеите в Западна Европа, в библиотеката на Московския планетариум, в Музея на рядката книга към Държавната московска библиотека.

Шампфлери казва, че още през VII в. от н.е., тоест 700 години след възникването на християнството, съборът в Шалон край Саона забранява на жените да пеят в църквите неприлични песни [1064]. Датата VII в. тук е дадена според Скалигеровата хронология, а съгласно нашите резултати това се е случило някъде през XV–XVI в., което точно съвпада с възникването на инквизицията. Григорий Турски протестира против маскарадите на монасите в Поатие, свързани със съществуващата по онова време религиозна основа в „празниците на безумието“, „празниците на невинните“, „празниците на магарето“.

Шампфлери пише: „През (уж – А. Ф.) 1212 г. съборът в Париж забрани на монахините да правят „празници на безумието“ в следната форма: „Да се въздържат навсякъде от празници на безумието с фалос, това се забранява най-вече на монасите и монахините“ [1064], с. 57. Цит. по [544], т. 5, с. 658. Забраната, изглежда, не е оказала нужното въздействие, защото по-късно, през уж 1245 г. епископът реформатор Одон съобщава след посе-